

[Steen Folke]

staten i det hele taget, er ikke reaktionært. Problemet er blot, at når man begynder at skære ned på de statslige udgifter, går det lige præcis ud over de udgifter, som er i lønarbejdernes interesse, og her går fremskridtspartiet naturligvis i forreste række.

De statslige udgifter er jo mangfoldige. Mangfoldigheden skal dog ikke tilsløre, at de gives ud med én grundlæggende hensigt, nemlig at sikre det kapitalistiske samfundssystemets eksistens og videre udvikling, og det vil sige at sikre kapitalens eksistens og videre udvikling.

Det betyder ikke, at der ikke er en mængde statsudgifter, som faktisk også er i lønarbejdernes interesse. Det er der både på uddannelsesområdet, det sociale område og mange andre områder. Men dels er de tilkæmpet gennem årtiers klassekamp, dels repræsenterer de trods alt en slags kapitalistisk nødvendighed. Uden samfundets vidt udbyggede undervisnings- og socialapparat ville det kapitalistiske system simpelt hen være brudt sammen for længst, og det er i alt væsentligt lønarbejderne selv, der, som jeg var inde på det, finansierer de statslige udgifter, både dem, der kommer dem selv til gode, og dem, der bruges til deres egen undertrykkelse. Jeg tænker ikke bare på politi, domstole, fængsler og militær, men også på de kontrollerende, disciplinerende og indoktrinerende funktioner inden for undervisningssystemet og inden for hele det sociale apparat.

Der tales meget om besparelser, og VS vil gerne medvirke til besparelser, men det kommer selvfølgelig helt an på, hvad det er for nogle besparelser. I går stemte vi bl.a. for milliardbesparelser i forbindelse med nedlæggelse af militæret og frigørelse fra EF, men det er jo ikke den slags besparelser, som det socialdemokratisk-borgerlige flertal er blevet enige om. De bedste besparelser ville man selvsagt opnå ved at gribe ind over for selve det kapitalistiske samfundssystem. Jeg tænker på produktionsprocessen med dens akkordræs og konsekvenserne i retning af nedslidning og invalidering af arbejderne. Det fører selvfølgelig til, at det bliver nødvendigt med omfattende sociale udgifter, udgifter til invalidepension, til førtidspension og en række andre ting, og det er de udgifter, som er vokset meget kraftigt i de seneste år.

Det gælder også en række andre sociale udgifter, som kunne undgås, hvis man greb ind over for selve produktionssystemet, greb ind for alvor og afskaffede arbejdsløsheden. Men det er jo ikke det, der lovgives om herinde. Så længe vi har dette system, så vil VS naturligvis være med til at give systemets ofre så gode vilkår, som det nu engang kan lade sig gøre at komme igennem med.

Også i dette års finanslov er der indbygget en række nedskæringer, som er aftalt i de forskellige forlig mellem socialdemokratiet og de borgerlige partier. Denne gang er de samlede aftalte besparelser vistnok på 3 mia kr. Disse besparelser er udformet på en sådan måde, at der ikke spares en krone på militæret. Militæret er på forhånd fredet, når sparekniven kommer frem. Udgifterne i forbindelse med det danske EF-medlemskab er ikke blot fredet, de vokser med eksplosiv fart.

Der er endnu en besparelsesmulighed, som VS i går gik ind for, som jeg gerne vil trække frem i lyset. Det er ophævelse af hele ordningen med at indbetale dyrtidsportioner til ATP. Sagen er, at ikke blot tyvstjæles de såkaldt overskydende dyrtidsportioner fra lønmodtagerne som følge af augustforliget. Nej, som skatteydere kommer lønmodtagerne til at bløde to gange, fordi staten, sådan som det fremgår af finansloven, indbetaler disse beløb til ATP-fonden, og de opkræves naturligvis hos skatteyderne. Her ligger faktisk en mulig besparelse på 3,3 mia kr., som VS meget gerne vil medvirke til.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at jeg undrer mig såre over SFs holdning. SF vil ikke være med til, at de indefrosne dyrtidsportioner uden videre udbetales til lønmodtagerne, på grund af respekt for de indgåede forlig. SF ønsker ikke at presse nogen af forligspartierne, sagde hr. Alfred Andersen i går. Det er vist det, man kalder parlamentarisk ansvarlighed. Klassekamp har det derimod ikke noget at gøre med.

Vores modvilje mod ordningen med indefrysning af dyrtidsportionerne skyldes ikke kun, at beløbene er tyvstjålet ud af lønningerne. Det skyldes også, at hele ordningen dårligt kan ses som andet end en begyndelse til det, som socialdemokratiet prøver at sælge under den falske varebetegnelse »økonomisk demokrati«. Måske hænger SFs mærkværdige respekt for augustforligets indefrysning af